

33

Αντώνης Σουμαρίπας

Διανομή κληρονομίας

1722, 16 Μαρτίου

1722, Μαρτίου 16, S.N.

Μὲ τὸν μπαρὼν ταιργιασμὸν ἡ Μαρία ποτὲ Σιγάλα θυγατέρα | καὶ
 Αντριάνα ἀδερφή της ἔχοντας τὴν κληρονομίαν τῆς | ἀδελφῆς τονε τῆς
 Λιανῆς κατὰ τὸ τεσταμέντο τῆς Λιανῆς νὰ | εἶναι οἱ δύο ἀδερφὲς κληρο-
 νόμισσες ἡγουν ἡ Μαργία καὶ ἡ Ἀντρι | ἀνα ἐδελήσασιν μὲ καλήν τονε
 ὄρεξη οἱ δύο ἀδερφὲς καὶ ἡπῆρεν | ἡ Ἀντριάνα τὴν κάμαρα ὅπου ἦτον
 ἀγορὰ τοῦ κυροῦν της καὶ ἡ Μαρία τον μαγαντζὲ ὅπου εἶναι ἀποκατωδιὸ
 εἰς τὴν ὁμοίαν κάμα | ρα. Ἐτῆς ἐδελήσασιν στερχτὲς καὶ τὰ δύο μέρη καὶ
 ἔμειναν ἀνεπαμέ | νες μήδε ἡ μίαν νὰ γυρεύγη τὴν μίαν μήδε ἡ ἄλλη
 τὴν ἄλλης ἀπάνω | εἰς τὰ σπίτια εὐτὰ ξέχως τὴν ἄλλη κληρονομίαν τῆς
 Λιανῆς ὅ | πὺ ἐχουσιν ἀνάμεσάν τονε. Καὶ διὰ βεβαίωσιν τοῦ παρὸν |
 βάζομεν παρακαλετοὺς καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρες.

–Γεώργι(ος) ἱερεὺς ο μελίσουργός μαρτιρῶ ὡς ἀνοθεν.

–μαρκαίτος γιουστηνιανός μάρτιρῶ τ'ανοθεν.

Εἰς Ἀντονῆς Σουμαρίπας εἰς τὸ παρὸν με θελίμα | τον δῖον με-
 ρίδον καὶ μαρτιρο οσανοθεν.

34

Στέφανος Τ(ρ)ουμπίνος, νοτάριος

Διαθήκη

1722, 9 Απριλίου

Φλα. 36

Εἰς δόξα τῆς Ἀγιωτάτης καὶ Ὁμοουσίου Τριάδας ἡμῶν
 ἀμήν, 1722, Απρίλιου 9, S.N., Ναξία.

Τὴν σήμερον ἐκράχτηκα εἰς τὸ σπίτι τῆς κερα-Κατερίνας συ | βία
 ποτὲ μαστρο-Μάρκου Μελίσουργοῦ καὶ θέλει καὶ κάνει τὸ παρὸν | καὶ
 θεληματικὸν γράμμα καὶ ὑστερνὴ παρακελίαν καὶ ἀφήνει πάσοις | τοῖς
 χριστιανοῖς τὴν ἐ Κερίον ἀγάπην καὶ τελειοτάτη συχώρεσιν τὸ ὅμοιο |
 ζητᾶ καὶ αὐτὴ ἀπὲ ὅλους. Ἐπειτα λέγει πὼς ἀφήνει τοῦ <υ>ίου τῆς
 τοῦ | Δημήτρη τὸ σπίτι ὅπου εἶναι ἀποκατωδιὸ τοῦ ἀφ(έντη) Ντεμενεά
 | κη Γριμάλδεν καὶ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι εἰς τὸν Πλατὸ Ποταμὸν τό ἔχει
 | παντοτινὸ μὲ Ἰάκουμο Μαρκούλη καὶ τὲς ἐντριτίες ὅλες ὅπου εὐρίσ |

κουνται εἰς τὰ Πλατάνια καὶ ἓνα κομμάτι χωράφι ὅπου ὀνομάζεται τῶν
 Τουπακόπουλω στὰ μέρη στὸ Σαγγρὶ τὸ ἔχει παντοτινὸ ὁ Τζωτζάκης ὁ
 Γιώργη, | τὸ χωράφι ὅπου ἔχει μαζὶ μὲ γερομόναχο Σκουλουδάκη κάτω
 στὴν | Ἀγία Παρασκευῇ καὶ ἄλλο κομμάτι χωράφι στὴ Μακάρια, ἀκόμη
 | δίνει του καὶ τὴν καυκάρα ὅπου ἔχει στὸν Ἅγιον Ἰω(άννη) στὸν Νιὸ
 Χωριὸ λε | γομένη Ἀρτιμόνη, δίνει του ἀκόμη ἓνα μαντήλι τῆς τάβλας
 καὶ ἔξε πετσοποῦλες. Τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν τοῦ τὰ δίνει τοῦ ἄνωθέν της
 | <υ>ιοῦ ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τὰ ἔχη καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζῃ ἃ κάμη παιδιὰ
 | νόμιμα καὶ εὐλογητικά, εἰ δὲ καὶ ἀποβιώσῃ ἄκληρος νὰ στρέφονται
 | ὅλα τ' ἄνωθεν εἰς τῆς ἐκονῆς της τῆς Κατερίνας, ἐξόχως τὸ χωράφι |
 ὅπου ἔχει μὲ τὸν ἄνωθεν γερομόναχο νὰ τὸ δίνῃ διὰ τὴν ψυχὴν του. |
 Δίνει του ἀκόμη καὶ μία κασέλα καὶ ἓνα κρασοβούτζι καὶ μιὰ μετζά | να.
 Τοῦτα τ' ἄνωθεν ὅλα τὰ δίνει καὶ τὰ πουργοδοτίζει τοῦ παιδιοῦν της τοῦ
 | Δημήτρη ἐπειδὴ καὶ ἡ ἄνω λεομένη Κατερίνα νὰ εἶναι καὶ νὰ εὕρισ |
 κεται ἀστενὴ καὶ ἀχαμνισμένη καὶ φοβιζαμένη τὸν ἄρον θάνατον μὴν |
 τύχη καὶ πλακώσῃ τὴν αἰφνίδια καὶ μένου τὰ παιδιὰν της ἀδιόρθωτα
 | διὰ τοῦτο τὸ ἀφήνει τὸ παρὸν γράμμα καὶ θέλει νὰ εἶναι σταθερὸ βέ
 | βαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα. Ἀκόμη ἀφήνει τὸ ἀμπέλι
 | ὅπου ἔχει στὴν Πλάκα παντοτινὸ μὲ τὸν Μπόπο τὸ σύμπλιο Μανώλη
 Στρα | τῇ |

Φ. 16

τῇ στὴν Κυρία τὴν Θεοσκέπαστην ὅπου τὴν φουμερεύγει ὁ παπα-κὺρ
 Γιώρ | γιος Μελισσουργὸς μὲ κράτηξιν νὰ τῆς κάμη σαρανταλείτουργο
 καὶ σα | ββατόχρονο καὶ νὰ τῆς κάνῃ πάντα τὰς λειτουργίαις τῶν γονέων
 της στοὺς ὁ | λόχρονα καὶ τῶν Ἀγίων ὁλονῶ τρεῖς λειτουργεῖς μνημόσυνο
 καὶ νὰ τὰς κά | νη ἐνάγως αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του καὶ νὰ ἔχη καὶ
 αὐτὴ τὴν λειτουργίαν της. | Τοῦτο γροικᾶται ἀποθανώντάς της νὰ εἶναι
 κύριος νοικοκύρης ὁ ἄνωθεν | παπὰς στὸ ἀμπέλι. Τὰ ἄνωθεν πράματα
 τὰ ἐκράτειεν διὰ νὰ τὰ δώσῃ | τοῦ ἄνωθέν της <<υ>ιοῦ τοῦ Δημήτρη
 διὰ πουργιόν του ὡς καθὼς στὸ παρὸν | τοῦ τὰ δίνει μὲ τὴν εὐκὴν της
 καὶ βεβαιώνει στερεώνει τὰ πουργοχάρτια | τόσον τοῦ<υ>ιοῦν της τοῦ
 ποτὲ Ντεμένεου ὡσὰν καὶ τῆς θυγατέρας της τῆς | Τρανταφυλλιᾶς νὰ
 εἶναι σταθερὰν καὶ ἀχάλαστα. Ἀκόμη λέγει ἐν φόβῳ | Θεοῦ καὶ μὲ τὸ
 κριτήριον τὸ φοβερόν ὅπου ἔχει νὰ παρασταθῇ ἡ ἁμαρτωλή | της ψυχὴν
 πὼς ὁ <υ>ιὸς της ὁ ἄνωθεν Δημήτρη νὰ τὴν ἔβαλεν στανικῶς της |
 ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶχεν μὲ τὰ ἐγγόνια της τ' ἄρφανά λίγο ντισκοῦστο καὶ
 | τοῦ ἔκαμεν χοτζέτι πὼς τῆς ἔδωκεν ἑκατὸ γρόσα διὰ τὰ σπίτ[ια] | καὶ
 τὰ πράματα στὸ Σαγγρὶ λεόμενα τῆς Νίδους τὰ ὅποια τὰ εἶχεν | πουργο-
 κοδοτισμένα τοῦ <υ>ιοῦν της τοῦ Ντεμένεου ὡς καθὼς φαίνεται εἰς
 τὰς [πρά] | ξες τοῦ ποτὲ Μηνιάτη καὶ δὲν τὰ ἐκουμαντάριζεν νὰ τοῦ τὰ
 δώσῃ καὶ δὲν | ἤλαβεν τὰ ἑκατὸ γρόσα ὅπου λέγει τὸ χοτζέτι πὼς τῆς

ἔδωσεν [ὡς κα] | θὼς μαρτυροῦν καὶ ὁμολογοῦσιν οἱ ὅμοιοι μαρτύροι
 πὼς δὲν εἶδασιν [νὰ τῆς] μετρήσῃ ὁ <υῖ>ός της ὁ Δημήτρης τὰ ἑκατὸ
 γρόσα ὅπου διαλαβάνει τὸ [χοτζέ] | τι. Οὗτο θέλει νὰ εἶναι σταθερὸν
 βέβαιον καὶ ἀχάλαστο εἰς πᾶσ[αν και] | ρὸν καὶ κρίση καὶ μὲ βάρος τῆς
 κατάρας της ὁποῖο παιδὶ ἤθελε [σηκω] | θῇ νὰ ἐνοχλήσῃ τὸ ἄλλο νὰ ἔχη
 τὴν κατάρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς [Πανα] | γιᾶς καὶ τῶν γονέων της διὰ μαρ-
 τυρίαν τῶν κάτωθεν καὶ τὰ ἐξῆς.

- γιόργις δραγομάνακις μαρτιρο τα ανοδε.
- γιοργις γουλίαμας μαρτιρο τα ανοδε.
- τζαναίτος καραντζιας μαρτηρο τανοδαι.
- φρατζέσκος σκλαβοῦνος μαρτιρό εις ανοδε.
 στεφαν(ος) τουμπίν(ος) νοταρι(ος) ναξίας Γέγραφα.

35

παπα-Φραντζέσκος Καρεγλάς

Πώληση

1722, 29 Ιουνίου

(Δύο σειρές αραβική γραφή και σφραγίδα)

1722, μηνὸς Ἰουνίου 29

[12]

Τὴν σήμερον συνιβαστικῶς ἡ κερα-Μαργαρίτα Ισυβία Λευτέρη Που-
 λουδῇ | μὲ τὸ Μανώλη Πιταράκη ὁμ | πρὸς εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα καὶ
 εἰς στοὺ κάτωθεν ἀξιόους μαρτύρους ἔχον | τας ἡ κερα-Μαργαρίτα ἓνα
 σπίτι ἀγοράν της ἀπὸ τὴν Τζήλια τοῦ Μπουρέ | κη ὡς καθὼς φαίνεται εἰς
 τὶς πράξεις τοῦ ἀφ(έντη) Στεφανάκη, τὸ ὁποῖο | σπίτι θέλει καὶ πουλεῖ
 το τοῦ ἄνωθεν Μανώλη ὡς διὰ ριάλια ἐννια, ἥτοι ρ(εάλια) 9, | ὡς καθὼς
 ἐσυνιβαστήκασιν ἀναμεσόν τος. Καὶ ἔλαβε ἡ ἄνωθεν κερα-Μαρ | γαρίτα
 τὰ ἐννια ριάλια σωστὰ καὶ γερὰ ὡς ἓναν ἄσπρο ὁμπρὸς εἰς στοὺς κά |
 τωθεν μαρτύρους καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀπογδύνεται ἀπὸ
 τὸ | ἄνωθεν σπίτι καὶ δώνει τοῦ το ἀπὸ τὴν σήμερον πουλήσει χαρίσει
 ψυχικὸ | τὸ δώσει ὡς ἀν καλὰ τὸ ἐγόρασε τὸ ὁποῖο τὸ ἐγόρασε μὲ θέλημα
 τῶν κολλητα | ράνω καὶ σὲ κανένα καιρὸ ἤθελε σηκωθῇ ἢ ἐδικὸς ἢ ξένος
 καὶ διασεῖσει | τὸν ἄνωθεν ἀγοραστὴ ὑπόσχεται ἡ ἄνωθεν κερα-Μαργα-
 ρίτα νὰ τὸν ἐ | ντεφεντέρη αὐτὴ καὶ τὰ καλὰν της. Καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς
 ἀπογράφου καὶ | ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

- νικολα(ος) ιερεῦ ὁ μελησουργος μαρτηρο τ ανοθεν.
- νίκολος τίνιακος μαρτίρο ταανοθεν.
- φρασζηκα του γεοργου δηβεβεονι τανόθεν κε μην εχοντας γρα | ματα
 εγραφα εγο νικολαος ειερειν ο μελησουργος.

